

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Уп 218/07
07.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући по захтеву браниоца кажњеног АА, АБ, адвоката, за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају Министарства финансија Републике Србије Пжц. бр. 470/2007 од 12.3.2007. године, због прекршаја из члана 189. став 1. тачке 3. Царинског закона, у вези члана 198. став 1. истог Закона, у нејавној седници већа одржаној дана 07.2.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ УВАЖАВА и УКИДАЈУ решење Министарства финансија Републике Србије Пжц. бр. 470/2007 од 12.3.2007. године и решење Комисије за прекршаје Царинарнице Ниш П. бр. 167/04 од 2.2.2006. године и списи предмета враћају првостепеном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем Министарства финансија Републике Србије Пжц. бр. 470/2007 од 12.3.2007. године - Већа за другостепени прекршајни поступак, одбијена је, као неоснована, жалба кажњеног АА и потврђено решење Комисије за прекршаје Царинарнице Ниш, П. бр. 167/04 од 02.2.2006. године, а којим је оглашен одговорним због тога што неутврђеног дана 2003. године, приликом уласка у земљу преко неутврђеног граничног прелаза није пријавио Царинарници робу коју увози и то: моторно возило "___" са техничким карактеристикама ближе означеним у изреци тог решења, чиме је учинио прекршај из члана 189. став 1. тачке 3. Царинског закона у вези члана 198. став 1. истог Закона, због чега је кажњен новчаном казном у износу од 70.000,00 динара, уз истовремено одузимање наведеног возила на основу члана 200. став 1. истог Закона и обавезом да плати паушалне трошкове прекршајног поступка у износу од 1.000,00 динара, а све на начин и под условима ближе одређеним у изреци тог првостепеног решења.

Подносилац захтева за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају исто побија са свих разлога прописаних одредбом члана 273. Закона о прекршајима. У том смислу је навео да је у првостепеном прекршајном поступку захтевао да му се предоче акти Интерпола ___ о томе да је документација о наведеном возилу фалсификована, али да се оба прекршајна органа позивају на неутврђене - посредне депеше СУП-а __ и __, које нису валидни докази тим пре што је он држављанин Републике Француске. Предложио је да суд захтев уважи и побијано решење укине и наложи првостепеном органу да одложи извршење решења док се не одлучи о овом захтеву.

Одлучујући о поднетом захтеву за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају на основу члана 276. Закона о прекршајима ("Службени гласник СРС", бр. 44/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90... 55/04) и испитујући побијана решења на основу члана 273. истог Закона, Врховни суд Србије је нашао да је захтев основан.

Из образложења побијаног решења и списка предмета произилази да је у проведеном прекршајном поступку утврђено да је окр. АА од стране полиције затечен у поседу возила са регистарским бројем ___ и ___ саобраћајном дозволом број ___ која је гласила на име окривљеног, па како је изражена сумња у оригиналност документације извршена је провера преко ОУП-а __ и СУП-а __ који су обавештени од Интерпола ___ да регистарски број наведен у дозволи не постоји у Француској као и да је формулар дозволе украден 17.12.2001. године, као бланко документ. Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени прекршајни орган је оценио да је напред наведено возило са лажном страном саобраћајном дозволом и регистрацијом које је окривљени са таквом документацијом увезао у земљу, без пријаве царинској контроли, тако да је исто предмет прекршаја из члана 189. став 1. тачке 1. Царинског закона, са ког разлога је жалбу окривљеног одбио и потврдио решење првостепеног царинског прекршајног органа.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије, у проведеном поступку учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка. Ово с тога што из списка предмета произилази да је захтев за покретање прекршајног поступка поднет од стране Секретаријата унутрашњих послова у ___ - Одељење у ___ Пу-251/03 од 05.4.2004. године, из чије садржине произилази да су овлашћена службена лица ОУП-а ___ дана 17.9.2003. године, због постојања основане сумње да је окривљени починио наведени прекршај, одузела од окривљеног моторно возило марке "аа" због сумње у веродостојност саобраћајних исправа, па је провером документације преко Интерпола ___ обавештен да су исте фалсификоване јер регистарски број наведен у саобраћајној дозволи не постоји у __, а формулар је украден 17.12.2001. године, као бланко

документ и да ово возило није регистровано нити тражено у тој земљи. код оваквог чињеничног стања, по налажењу Врховног суда Србије, подносилац захтева за ванредно преиспитивање побијаног правноснажног решења о прекршају, основано је указао да чињенично стање у овој прекршајној ствари није поуздано утврђено. Ово посебно с разлога што је одредбом члана 74. Закона о прекршајима, који се примењује на основу одредбе члана 395. Царинског закона, првостепени орган за прекршаје је дужан да истинито и потпуно утврди чињенице које су од важности за доношење законите одлуке и да са једнаком пажњом испита и утврди како чињенице које терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист. У вези с тим надлежни првостепени прекршајни царински орган је био дужан да окривљеном (због његове сумње у оригиналност исправе ___ органа) омогући најпре увид, а потом и у садржину ове исправе, као одлучне чињенице за решење ове прекршајне ствари. Како првостепени прекршајни орган није поступио на овај начин, то је учинио битну повреду правила поступка из одредбе члана 238. став 4. Закона о прекршајима јер у образложењу решења није навео на основу ког конкретног материјалног доказа је утврдио да је дозвола фалсификована, што је створило привид да је исто регистровано и да га као такво треба задржати у земљи. Посебно ако се има у виду да кажњени није упознат са садржином депеше Интерпола ___ Пу. бр. 230-848/03 да је документација чија је провера тражена, фалсификована. Код цитираних одредби наведеног Закона, а како се у списима предмета не налази наведена депеша, то овај суд није у могућности да изврши проверљивост овог доказа па тиме и одговорност кажњеног за прекршај који му је стављен на терет.

Такође, суд је ценио и захтев браниоца кажњеног за одлагање извршења решења о кажњавању док се не одлучи о захтеву на ванредно преиспитивање, па је нашао да је исти беспредметан. Ово с тога, што је пресудом овог суда захтев уважен и укинута решење другостепеног прекршајног органа, чиме је престао да постоји правни основ за извршење правноснажног решења о прекршају, па тиме и одлагање извршења решења о прекршају на основу члана 279. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним решењима повређен закон на штету кажњеног, Врховни суд Србије је, на основу члана 277. став 3. Закона о прекршајима ("Службени гласник СРС", бр. 44/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90... 55/04), одлучио као у изреци ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 07.2.2008. године, Уп. 218/07

Записничар, Председник већа - судија

Вукица Латинковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК